

Den drömmande diversearbetaren Donna Quijote från El Paso

Donna Quijote är less. Inget av det underbara hon sett hända i filmerna hon ser på TV om dagarna händer. Ingen man knackar på hennes dörr. Inga brev i lådan. Inga mejl i inkorgen. Vinet har tagit slut, bara tre cigg kvar i paketet och varmvattnet är avstängt. Igen. Det blir så när man inte kan betala för el och vatten.

Kackerlackorna har flyttat in i skafferiet och kylskåpet gapar tomt. Jobba har hon inte gjort på länge. Innan dess gjorde hon lite av varje. Servitris, kassörska på stormarknad, telefonförsäljning. Man skulle kunna kalla henne en sorglig skepnad. Hon får dagarna att gå. Hon ser på TV. Hon dricker vin. Hon röker. Men just denna kväll är det något som stör henne. En otålig känsla. En vilja att bara dra. Så hon drar.

Att stjäla husvärdens gamla Ford är inte svårt. Den står alltid parkerad på baksidan. Olåst. Innan hon lämnar stan stannar hon vid en bensinstation och ringer senora Panza.

Hennes obeskrivligt tråkiga man svarar: "hallå"

Donna: "Hej, Donna här, får jag prata med min väninna?"

Mannen: "visst"

Senora Panza: "Donna, varför ringer du så här sent?"

Donna: "du har 20 minuter på dig att packa. Jag väntar vid bensinstationen"

Senora Panza: "va? Vad menar du? Vart ska vi åka?"

Donna: "har du sett filmen Thelma och Louise?"

Senora Panza: "ja, men..."

Donna: "vi gör som dom"

Senora Panza: "vi kan väl inte bara..."

Donna: "20 minuter"

17 minuter senare kommer senora Panza springandes i mörkret på höga klackar med en bag över axeln, handväskan i ena handen och en påse i den andra. Hon ser ändå rätt snofsig ut för att vara 55, tänker Donna.

Senora Panza sätter sig i bilen, tar upp en flaska whisky ur påsen och tar några rejäla klunkar.

Säger: "fy, vad äckligt men de gjorde väl så här i filmen?"

Donna rivstartar ut på motorvägen samtidigt som hon rycker flaskan ur handen på sin väninna och klunkar i sig det starka. Hettan av spriten sprider sig över kinderna och hon sätter på radion på högsta volym för att få den rätta känslan. Senora Panza somnar medan Donna dricker och kör vidare i mörkret. Fortare och vingligare för varje mil.

Det har blivit förmiddag när de checkar in på ett litet sjabbigt men billigt hotell där Donna stupar i säng och sover hela dagen. Frammot kvällen vaknar hon, yr av bakfylla och förvrängd dygnsrhythm. Hon minns inte att hotellet var såhär lyxigt. Så mjuka sängar, så vacker konst på väggarna, den dignande fruktskålen och den fantastiska utsikten. Hon dricker upp resten av det som finns kvar av whiskyn från igår.

Donna: "vilket hotell! Jag känner mig som en prinsessa!" Senora Panza skrattar åt ironin. Men Donna ser uppriktig ut.

Väninnorna går ner till baren och tar några drinkar. Senora Panza nöjer sig med två medan Donna dricker fem. När det är dags att betala upptäcker Donna att plånboken är tom. Inga pengar, inga kort.

Donna: "någon har stulit mina pengar!"

Senora Panza rotar fram sitt kort ur handväskan, slänger upp det på bardisken och säger: "som om du någonsin haft några"

Donna vänder sig om och låter blicken, suddig av drinkar, svepa över lokalen. Hon får syn på en man som sitter en bit bort med en öl i handen. Tänker: Men är det inte Brad Pitt? Vad heter hans karaktär? Jim, Jake, J.D? Skit samma, det måste vara han. Visst var han väl uppe på hennes hotellrum? Eller har hon drömt? De hade en vild natt. Eller var det dag? Det kändes som på film. Är hon med i en film? Är hon Thelma eller Louise? Efteråt tog han kanske pengarna medan hon sov. Mannen sveper ölen och ger henne ett brett leende innan han lämnar stället.

Donna: "han där var Brad Pitt. Han har stulit mina pengar! Fort, vi måste hinna ikapp honom"

Senora Panza tittar frågande på sin väninna och tvekar innan hon svarar: "han var nog bara lik honom. Han har inte tagit dina pengar. Det är bättre att vi ringer polisen om du är säker på att pengarna är stulna"

Donna: "Polisen!? Är du galen? Kör fram bilen, jag hämtar våra saker på rummet"

Senora Panza: " jag tror att du slåss mot väderkvarnar. Men ok, vi kör"

Senora Panza backar över den regnvåta parkeringen men motorn börjar hacka och bilen blir stående. Hon bankar på ratten och skriker: "kom igen din dumma gamla åsna", varpå bilen hostar till och börjar rulla. I passagerarsätet sitter Donna med huvudet utanför den nedrullade rutan. Håret stripigt och vått av regn. Ropar: "Brad! Brad, var är du?" De får syn på honom på trottoaren en bit fram. Donna skriker upphetsat "kör fortare!" Mannen skyndar på stegen. Senora Panza gasar. Innan allt blir vitt hinner Donna viska "vilket vackert slut. Precis som i Thelma och Louise".